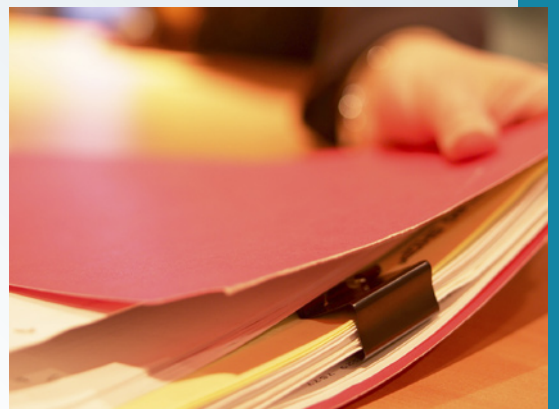

Nieuwsbrief

AGRO

Informatieplicht energiebesparing

Inrichtingen met een elektriciteitsverbruik van meer dan 50.000 kWh of meer dan 25.000 m³ aardgasequivalenten aan brandstoffen die onder het Activiteitenbesluit Milieubeheer vallen, moeten voor 1 juli 2019 via het e-Loket rapporteren welke energiebesparende maatregelen zij hebben genomen. Daarna moet dit eens in de vier jaar gebeuren. Deze bedrijven waren al langer verplicht alle energiebesparende maatregelen te nemen met een terugverdientijd van vijf jaar of minder.

Inrichting

De energiebesparings- en informatieplicht geldt per inrichting. Een bedrijf kan bestaan uit meerdere inrichtingen.

Uitzonderingen informatieplicht

Uitgezonderd van de informatieplicht zijn:

- bedrijven in de glastuinbouw (art. 15.51 Wet Milieubeheer);
- deelnemers aan het Europese Broeikasgasemissiehandelssysteem (art. 16.5 Wet Milieubeheer);
- categorie C-bedrijven (inrichtingen die een omgevingsvergunning milieu nodig hebben);
- deelnemers aan het convenant Meerjarenafspraken energie-efficiëntie (MJA3).

Activiteitenbesluit

Akker- en tuinbouwbedrijven vallen meestal onder het Activiteitenbesluit. Of een inrichting met dieren onder het Activiteitenbesluit valt, is onder meer afhankelijk van het aantal dieren dat

wordt gehouden.

Inrichtingen met bijvoorbeeld niet meer dan 750 zeugen, 2.000 vleesvarkens, 40.000 stuks pluimvee, 1.200 vleesrunderen of 200 melkkoeien (excl. jongvee), vallen op basis van het aantal dieren onder het Activiteitenbesluit. Inrichtingen met grotere aantallen (zgn. C-inrichtingen) hebben een omgevingsvergunning milieu nodig en vallen dus niet onder het Activiteitenbesluit. Een inrichting die onder genoemde dieraantallen blijft, kan echter op basis van andere activiteiten (bijv. opslag mest in bovengrondse mestbassins of opslag van vaste mest) vergunningplichtig zijn en daarmee niet onder het Activiteitenbesluit vallen.

Module

Met behulp van de 'Activiteitenbesluit Internetmodule' kan worden bepaald of het Activiteitenbesluit op de inrichting van toepassing is.

Toezicht en handhaving

De gemeente waarin de inrichting is gevestigd, is verantwoordelijk voor toezicht en handhaving. Bij grote en complexe inrichtingen is dit de provincie. Wanneer er niet voldaan wordt aan de energiebesparings- en/of informatieplicht, kan dit leiden tot het opleggen van een last onder dwangsom of in het uiterste geval stillegging van de inrichting.

Concept Subsidieregeling sanering varkenshouderij

Eind april is het concept van de Subsidieregeling sanering varkenshouderijen (Srv) bekendgemaakt. Het is de bedoeling de definitieve regeling in juni te publiceren, maar dit is afhankelijk van de vraag of de staatssteungoedkeuring voor die tijd is verkregen. De regeling zal naar verwachting per 15 augustus 2019 opengesteld worden gedurende een periode van zes weken.

Doelgroep

De regeling is bedoeld voor varkenshouders en gemengde bedrijven met een varkenstak in de concentratiegebieden Zuid of Oost

(delen van de provincies Gelderland, Limburg, Noord-Brabant, Overijssel en Utrecht). Het gaat daarbij om ondernemers die hun bedrijf of een locatie daarvan willen beëindigen en wiens bedrijf geuroverlast veroorzaakt op woningen in een straal van 1.000 m rond de locatie. De varkenshouderij moet daadwerkelijk hebben geproduceerd en de laatste vijf jaar voor de sluiting onafgebroken zijn gebruikt. Deelnemers aan de zogenaamde stoppersregeling van het Actieplan Ammoniak Veehouderij (gedoogstoppers) kunnen niet deelnemen aan de Srv.

Rangschikking aanvragen op geurscore

Aanvragen worden gerangschikt op de mate van geurbelasting op woningen in een straal van 1.000 m rond de veehouderijlocatie, uitgedrukt in een zogenaamde geurscore. Daarbij wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de uitgangspunten van de Wet geurhinder en veehouderij en de Regeling geurhinder en veehouderij. Varkenshouderijlocaties met de hoogste geurscore komen als eerste in aanmerking voor de subsidie. Er wordt een drempelwaarde voor de geurscore gehanteerd.

Definitieve en onherroepelijke beëindiging

Deelnemers aan de regeling moeten hun bedrijf of locatie definitief en onherroepelijk beëindigen. Dit houdt in:

- verplichte afvoer van de varkens;
- leeghalen van mestkelders;
- doorhalen van varkensrechten;
- intrekking van de omgevingsvergunning;
- wijziging bestemming van de locatie;
- contractueel verbinden dat de sluiting

- van de locatie blijvend is;
- slopen van de gebouwen;
- de deelnemer mag geen varkens houden op een andere locatie dan waar hij ten tijde van de aanvraag reeds een varkenshouderijlocatie heeft.

Subsidie

De subsidie bestaat uit twee componenten:

- Een marktconforme vergoeding voor de in te leveren varkensrechten. Om zo min mogelijk marktverstoring te veroorzaken, wordt de hoogte hiervan pas enkele dagen voorafgaande aan de openstelling vastgesteld op basis van de dan geldende marktprijs.
- Een vergoeding voor het waardeverlies van de varkensstallen. Deze bedraagt 65% van de gecorrigeerde vervangingswaarde.

Gecorrigeerde vervangingswaarde

De vervangingswaarde is voor zowel vleesvarkens- als zeugenstallen vastgesteld op € 470 per m². In het kader van de Srv wordt uitgegaan van een actuele verkoopwaarde van 20% van de vervangingswaarde na de fiscale afschrijvingstermijn van 40 jaar. Het ministerie heeft een tabel opgesteld waarmee men zelf kan berekenen hoe hoog de gecorrigeerde vervangingswaarde bij een bepaalde leeftijd van de stal is. Bij de berekening van het aantal m² wordt uitgegaan van de buitenmaten van het gebouw.

Graasdierpremie en kortstondig verplaatsen dieren

De graasdierpremie is bedoeld voor schapen die grazen en/of vrouwelijk vleesvee dat graast op niet-subsidiabele grond (bijv. heide, duinen, kwelders en stadsparken). Vanaf dit jaar geldt de voorwaarde dat de dieren tussen 15 mei en 15 oktober ononderbroken extensief moeten grazen op niet-subsidiabele grond van het bedrijf.

De kwalificatie 'ononderbroken aanwezig op niet subsidiabele grond' blijft gehandhaafd wanneer de dieren zich kortstondig op subsidiabele grond bevinden in verband met een voor de bedrijfsvoering noodzakelijke handeling.

Voorbeelden hiervan zijn: het scheren of enten van de dieren, hoefverzorging, transport of het deelnemen aan educatieve programma's. Deze handelingen moeten worden aangetoond door de aanvrager en zijn eenvoudig te verifiëren door de inspecteur: het scheren van de dieren is evident zichtbaar en voor het enten van de dieren staat een afspraak gepland met een dierenarts of is deze aanwezig op het bedrijf.

Afhankelijk van de aard van de noodzakelijke handeling wordt met kortstondig bedoeld: de tijd niet langer dan voor de betreffende handeling gebruikelijk is.

Bijzondere omstandigheden, zoals het weer of (kortstondige) ziekte, kunnen wel als overmacht gemeld worden bij RVO.nl. Deze melding moet binnen 15 werkdagen ingediend worden vanaf de dag nadat dit voor de aanvrager mogelijk is.

Hoofdpijnen voorstel herziening pachtbeleid

De minister van LNV heeft enkele beleidsvoorstellen gepresenteerd die zij wil gebruiken als leidraad voor een herziening van de pachtwetgeving. Zij is hiermee gekomen omdat na de evaluatie van het pachtstelsel in 2014 de betrokken partijen er niet in zijn geslaagd een akkoord te bereiken. De minister wil na overleg met belanghebbenden later dit jaar met een conceptwetsvoorstel komen.

Problemanalyse

De minister vindt het belangrijk dat pacht een goede toekomst heeft, ook als financieringsinstrument voor het gebruik van grond. Zij constateert drie

problemen:

1. de stimulans ontbreekt om langdurige contracten aan te gaan;
2. er is nauwelijks prijsbescherming bij kortdurende contracten;
3. de huidige pachtregelgeving (veel kortlopende pacht) leidt niet tot goed bodemgebruik.

Oplossingsrichtingen

De belangrijkste wens van de minister is om de maximale termijn van kortdurende liberale pacht te schrappen en daarmee een nieuwe vorm van langdurige pacht te introduceren en deze tot de nieuwe standaard te maken. Bij deze nieuwe vorm van langlopende pacht wil zij dat pachters en verpachters vrijer zijn om de prijzen onderling overeen te komen. Het wordt dan voor verpachters aantrekkelijker om langlopende overeenkomsten te sluiten. Boeren krijgen daarmee weer toegang tot langdurige pacht. Dit geeft de boeren continuïteit en de prikkel om in hun bedrijf en de bodem te investeren.

Het is volgens de minister ook nodig om kortlopende pacht te ontmoedigen. Zij denkt daarbij onder andere aan het alleen toestaan van kortlopende pacht in specifieke gevallen, het ontmoedigen van veelvuldige transacties, het instellen van een maximale prijs (in de lijn met huidige reguliere pacht), een prijstoets en een aanbiedingsplicht aan de zittende pachter.

Verpachters van reguliere pacht hebben op dit moment weinig mogelijkheden om eisen te stellen aan goed bodembeleid. Deze mogelijkheden moeten volgens de minister worden vergroot. Zij gaat nog nader bekijken welke behoeftes (met name bedrijfseconomisch) aanvaardbaar zijn met het oog op de belangen van de pachter.

De minister wil de huidige reguliere pacht overigens grotendeels ongemoeid laten en teelpacht laten bestaan. Verder zal een loopbaanpacht worden geïntroduceerd die ten minste 25 jaar duurt en waarbij de looptijd wordt aangepast aan de leeftijd van de pachter zodat deze eindigt rond het bereiken van

de AOW-gerechtigde leeftijd.

Verpachter kan aanspraak maken op fosfaatrechten

De pachtkamer van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden heeft op 26 maart 2019 uitspraak gedaan in een proefzaak tussen een verpachter en een pachter over de eigendom van de fosfaatrechten. De pachter in deze zaak had in 2018 zijn melkveehouderij beëindigd. De pachtovereenkomst met betrekking tot de bedrijfsgebouwen en grond was in onderling overleg ontbonden. De partijen hadden echter niets geregeld over de vraag aan wie de fosfaatrechten toekwamen bij het einde van de pachtovereenkomst. De verpachter vorderde dat hij aanspraak had op de fosfaatrechten van de pachter tegen betaling van de helft van de waarde ervan. Dit was gebaseerd op de stelling dat voor fosfaatrechten dezelfde systematiek moet worden toegepast als voor het melkquotum en andere productierechten.

Het hof oordeelde dat de fosfaatrechten in beginsel van de pachter zijn en dat er geen reden is de rechten aan de verpachter over te dragen bij het einde van de pacht. Alleen in het geval de verpachter langdurig bedrijfsmiddelen aan de pachter ter beschikking heeft gesteld, die voor het bedrijf van de pachter van overwegend belang zijn om zijn bedrijf te kunnen exploiteren, heeft de verpachter een aanspraak op fosfaatrechten.

Als partijen in de pachtovereenkomst niets (anders) zijn overeengekomen, is volgens het hof de pachter alleen verplicht tot overdracht van fosfaatrechten aan de verpachter indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- Tussen verpachter en pachter bestond op 2 juli 2015 een reguliere pachtovereenkomst of een geliberaliseerde pachtovereenkomst die bij het aangaan 12 jaar of langer duurde.
- Het betreft hoevepacht of pacht van minimaal 15 ha grond of pacht van een gebouw. Het gebouw moet specifiek

zijn ingericht voor de melkveehouderij, voor de uitoefening daarvan noodzakelijk zijn en door de verpachter ten behoeve van het bedrijf van de pachter aan hem ter beschikking zijn gesteld.

- De fosfaatrechten worden voor 50% toegerekend aan de gebouwen en voor 50% aan de grond die de pachter op 2 juli 2015 ten behoeve van het gehouden vee ten dienste stonden en naar verhouding toegerekend aan het gepachte.
- De verpachter dient aan de pachter 50% van de marktwaarde van de over te dragen fosfaatrechten per datum einde pachtovereenkomst te betalen.

Het hof heeft met deze uitspraak in het algemeen beslist onder welke voorwaarden de pachter verplicht is tot overdracht van fosfaatrechten aan de verpachter bij het einde van de pachtovereenkomst. De partijen in deze specifieke zaak mogen nog reageren voordat het hof daar een beslissing over neemt.

Maatregelen vermindering fosfaatrechten

Het aantal toegekende fosfaatrechten in de melkveehouderij ligt boven het fosfaatproductieplafond voor deze

sector. Dit aantal kan enerzijds nog verder oplopen door bezwaar- en beroepsprocedures en anderzijds afnemen door de afroming bij overdracht van fosfaatrechten. Door de overschrijding wordt in strijd gehandeld met de staatssteunbeschikking van de Europese Commissie.

De minister van LNV acht daarom maatregelen noodzakelijk om het aantal fosfaatrechten te verminderen. Een generieke korting wil ze absoluut vermijden. In plaats daarvan kiest zij ervoor om de fosfaatbank voorlopig niet open te stellen en de afgeroomde rechten door te halen.

Daarnaast wil ze het afromingspercentage bij de overdracht van rechten tijdelijk verhogen van 10 naar 20%. Bij onvoldoende resultaat sluit zij een verder verhoging in komend najaar niet uit. Wanneer het aantal rechten in de melkveehouderij onder het sectorplafond is gebracht, wordt de fosfaatbank weer gevuld met de rechten die vanaf dat moment worden afgeroomd. Dan zal ook het afromingspercentage weer worden teruggebracht naar 10%. Dit zal in ieder geval niet eerder zijn dan in 2020. De fosfaatrechten voor jongvee in de vleesveehouderij worden niet meegeteld bij de vraag of het sectorplafond in de melkveehouderij is overschreden.

Definitie melkvee in beleidsregel fosfaatrechten onjuist

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven heeft op 16 april 2019 uitspraak gedaan in de zaken van drie veehouders. Het ging om beroepen tegen de door de minister van LNV vastgestelde fosfaatrechten op grond van de Meststoffenwet. In deze zaken ging het om de vraag of vrouwelijk jongvee ouder dan 1 jaar, dat na de peildatum 2 juli 2015 is geslacht zonder een kalf te krijgen, kan worden aangemerkt als 'melkvee' in de zin van de Meststoffenwet. De veehouders vonden dat dit het geval is. Het College was het hiermee eens en heeft de beroepen gegrond verklaard.

De minister had aan twee van de

veehouders aanvankelijk fosfaatrechten toegekend voor het betreffende vrouwelijk jongvee. Aan de hand van de Beleidsregel trok de minister het te veel verleende fosfaatrecht weer in, omdat anders sprake zou zijn van verboden staatssteun. Bij de derde veehouder was de minister er bij de toekenning al van uitgegaan dat hij geen recht had op fosfaatrechten voor een deel van zijn jongvee. De veehouders waren het hiermee niet eens, omdat zij de rechten in de toekomst nodig dachten te hebben voor hun bedrijf of deze al verkocht hadden en nu aansprakelijk werden gesteld door de koper van de rechten.

Volgens de minister kwam bij aanvang van het stelsel van fosfaatrechten aan het licht dat onduidelijkheid bestond over het begrip melkvee. Het ging daarbij om de positie van het (jong) vleesvee. Om deze onduidelijkheid weg te nemen, is de Beleidsregel fosfaatrechten jongvee vastgesteld. Het College stelde vast dat hetgeen volgens de Beleidsregel onder jongvee ouder dan een jaar moet worden verstaan, niet overeenkomt met de tekst van de Meststoffenwet. Daarnaast heeft de wetgever herhaaldelijk bevestigd dat een deel van het jonge vleesvee, namelijk dieren in de categorieën 101 en 102, juist wel onder de definitie van melkvee valt.

Het is volgens het College niet zo dat de Meststoffenwet op de manier van de beleidsregel moet worden uitgelegd, omdat anders sprake is van ontoelaatbare staatssteun. Het College droeg de minister op binnen zes weken een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen. Nu gesteld noch gebleken is dat de dieren waarvoor geen fosfaatrechten zijn toegekend tot diercategorie 122 behoorden, moeten

ook aan deze dieren fosfaatrechten worden toegekend. Het is hierbij niet van belang of de veehouders al dan niet een vleesveebedrijf hebben.

Afschrijving aanhorigheden bedrijfsgebouwen

In 2007 is de afschrijving op gebouwen beperkt. Dit houdt in dat afschrijving alleen mogelijk is als de boekwaarde van het gebouw hoger is dan de bodemwaarde. De bodemwaarde bedraagt 50% van de WOZ-waarde. Voor de afschrijving worden de onderdelen van een gebouw, de daarbij behorende ondergrond en aanhorigheden als één bedrijfsmiddel beschouwd.

In een hoger beroepszaak voor het gerechtshof ging het onlangs om de vraag of een mestlo, de erfverharding en de sleufsilo's als aanhorigheden moeten worden beschouwd. Volgens de belastinginspecteur is dit het geval, waardoor deze bouwwerken onder de afschrijvingsbeperking vallen en dus niet tot de restwaarde kunnen worden afgeschreven.

Voor de term aanhorigheden is volgens het hof beslissend of de bouwwerken 'behoren bij, in gebruik bij en dienstbaar zijn aan' het gebouw.

Het hof oordeelde dat genoemde bouwwerken zijn gelegen in de nabijheid van de stallen en andere bedrijfsgebouwen. De mestlo was bovendien via een slang verbonden met de mestputten onder de stallen. Verder zijn het bouwwerken die normaal gesproken behoren bij een agrarisch bedrijf, ze zijn daarbij in gebruik en ook dienstbaar aan de stallen. Ten aanzien van de erfverharding merkte het hof op dat deze weliswaar ook werd gebruikt door wandelaars en fietsers, maar dat dat gebruik ongeschikt was aan het gebruik van de erfverharding binnen de bedrijfsvoering. Voor de uitoefening van het agrarische bedrijf dienen de stallen, de silo's, schuren en andere bedrijfsgebouwen immers bereikbaar te zijn. Dat maakt dat ook de erfverharding behoort bij deze gebouwen, daarbij in gebruik is en daaraan dienstbaar is.

Gelet op het voorgaande kwalificeren de mestlo, de erfverharding en de sleufsilo's alle als aanhorigheden.

De uitspraak betekent voor veel bedrijven een niet onaanzienlijke beperking van de afschrijving. Het was ten tijde van het schrijven van dit artikel nog niet bekend of tegen de uitspraak cassatie bij de Hoge Raad wordt ingesteld.

Randvoorwaardenkorting: over welk jaar?

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven heeft in een zaak vragen gesteld aan het Hof van Justitie EU over welk jaar een randvoorwaardenkorting op GLB-subsidies moet worden toegepast in het geval de niet-naleving van een randvoorwaarde in een ander jaar heeft plaatsgevonden dan het jaar dat de niet-naleving is geconstateerd.

Volgens de Europese wetgeving moet de randvoorwaardenkorting worden toegepast in het jaar dat de overtreding is geconstateerd. Maar naar aanleiding van een eerdere uitspraak van het Hof van Justitie EU heeft het College nu twijfels of de Europese wetgeving op dit punt wel juist is.

In de zaak voor het College had de NVWA in 2016 bij een bedrijfscontrole geconstateerd dat een veehouder in 2015 de toepassing van diergeneesmiddelen niet juist had geregistreerd in het logboek. Verder stelde de NVWA vast dat een aantal kalveren niet de beschikking hadden over hygiënische huisvesting en een droge en schone ligplaats. Naar aanleiding daarvan legde RVO.nl een randvoorwaardenkorting over het jaar 2016 op van in totaal 5% (3% voor elke

overtreding met een maximum van 5%).

Mocht het Europese Hof constateren dat de wetgeving niet geldig is voor de situatie dat het jaar van niet-naleving niet hetzelfde is als het jaar van constatering ervan, dan lijkt dit volgens het College tot gevolg te hebben dat RVO.nl over het jaar 2016 maar een korting van 3% mag opleggen.

Grondgebruiksverklaring omgezet in reguliere pacht

Een pachter en een verpachter sloten een grondgebruiksverklaring af voor de duur van één jaar voor een perceel, waarop de pachter pootaardappelen zou telen. Er werd een vergoeding van € 1.900 per ha afgesproken, waarvan de pachter de helft betaalde bij aanvang van de teelt. Nadien bleken de aardappelen te leiden aan schurft. De pachter weigerde vervolgens de resterende pachtsom te voldoen, omdat de schurft volgens hem te wijten was aan de verpachter. De verpachter verzocht daarop de grondkamer een pachtovereenkomst vast te leggen. Deze legde een reguliere pachtovereenkomst voor korte duur vast en wijzigde de pachtprijs naar € 792 per ha (regionorm).

Voor de pachtkamer van de rechtbank vorderde de pachter terugbetaling van het te veel betaalde bedrag. Daarentegen vorderde de verpachter dat de overeenkomst een teeltpachtovereenkomst was. De rechtbank oordeelde dat sprake was van een teeltpachtovereenkomst en veroordeelde de pachter tot betaling van de resterende pachtsom.

In hoger beroep oordeelde de pachtkamer van het gerechtshof echter dat een teeltpachtovereenkomst binnen twee maanden na de ingangsdatum moet worden ingestuurd naar de grondkamer. Aangezien dit niet was gebeurd, gold volgens het gerechtshof dat partijen een pachtovereenkomst hadden afgesloten waarvoor het normale pachtregime geldt. Het was niet in geschil dat de overeenkomst voor de duur van één jaar was aangegaan. De grondkamer had goedkeuring verleend aan de korte duur zodat er van moest worden uitgegaan dat tussen partijen een reguliere pachtovereenkomst voor de duur van één jaar was gesloten met een pachtprijs van € 792 per ha. Dit betekende dat de verpachter € 158 per ha terug moest betalen.

De verpachter voerde verder aan dat pachter bewust had ingestemd met de eenjarige pacht voor een hoge pachtsom en desondanks weigerde de helft te betalen. Dat maakte volgens het hof niet dat het, naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid, onaanvaardbaar was dat de pachter zich later alsnog beriep op pachtbescherming (w.o. toetsing pachtprijs).

Omgevingsvergunning geweigerd vanwege uitstoot endotoxinen

Een pluimveehouder vroeg een omgevingsvergunning aan voor de activiteit milieu voor het veranderen van zijn bedrijf. De gemeente wees de vergunning echter af vanwege risico's voor de volksgezondheid door de uitstoot van endotoxinen (celwandresten van bacteriën). Zij hanteerde daarbij de 'Notitie Handelingsperspectieven Veehouderij en Volksgezondheid; Endotoxine toetsingskader 1.0'. De

gemeente erkende dat deze notitie geen algemeen aanvaard wetenschappelijk inzicht verwoordt, maar is opgesteld in afwachting van landelijke regelgeving over de uitstoot van endotoxinen door veehouderijen. Volgens haar is zij niet verplicht de notitie te hanteren, maar mag ze dat wel, ook als onderbouwing om de omgevingsvergunning te weigeren.

De rechtbank oordeelde dat de gemeente de omgevingsvergunning voor een verandering van het pluimveebedrijf kon weigeren vanwege de toename van de uitstoot van endotoxinen. Op basis van een advies van de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak (StAB) concludeerde de rechtbank dat de grenswaarde voor de uitstoot voldoende is onderbouwd en dat de gemeente gebruik mocht maken van genoemde notitie. De gemeente heeft beoordelingsruimte bij het beslissen over een aanvraag omgevingsvergunning milieu. Deze beoordelingsruimte kan zij ook benutten om de risico's van uitstoot van endotoxinen te betrekken, ook in het geval er nog geen algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten over endotoxinen bestaan. Het gebruik van deze beoordelingsruimte kan dus leiden tot een weigering van de omgevingsvergunning. Het beroep van de pluimveehouder werd ongegrond verklaard.

Kleineondernemersregeling btw

De huidige kleineondernemersregeling btw wordt per 1 januari vervangen door een nieuwe. Tot die datum krijgt men een korting op de af te dragen btw, indien het bedrag minder is dan € 1.883 per jaar.

Vanaf 2020 kan worden gekozen voor een vrijstelling als de omzet niet hoger is dan € 20.000 per kalenderjaar.

Deelname aan de vrijstelling heeft de volgende gevolgen:

- er hoeft geen btw-aangifte meer te worden ingediend;
- er mag geen btw in rekening worden gebracht bij afnemers;
- de btw, die door andere ondernemers in rekening wordt gebracht (voorbelasting), kan niet worden teruggevraagd bij de Belastingdienst;
- de omzet moet wel worden bijgehouden in de administratie;
- de vrijstelling geldt voor ten minste drie jaar.

Men kan zich vanaf 1 juni 2019 aanmelden bij de Belastingdienst voor de kleineondernemersregeling. Wanneer men de regeling wil gebruiken vanaf 2020, moet de aanmelding vóór 20 november 2019 binnen zijn bij de Belastingdienst.

Check bemestingsplan

Nu de Gecombineerde opgave is ingediend, is het raadzaam om te controleren of uw bemestingsplan nog actueel is. Wijzigingen moeten officieel binnen zeven dagen in het plan doorgevoerd worden. Het gaat dan vooral om wijzigingen in het bouwplan, een wijziging in de veebezetting of een andere invulling van de aan- of afvoer van mest. In de praktijk wordt dit vaak vergeten, wat bij controles vervelende consequenties voor de derogatie kan hebben. Ga daarom na of het plan aangepast moet worden.

Het is nu ook een goed moment om na te gaan wat de stand van zaken is met betrekking tot de afvoer (of aanvoer) van mest. Kijk niet alleen naar de hoeveelheid aan- of afgevoerde mest, maar ook naar de gehalten aan fosfaat en stikstof. In de praktijk blijkt regelmatig dat deze gehalten aanzienlijk afwijken van de gehalten waarmee in eerste instantie in de prognose rekening is

gehouden.

Bij de afvoer van mest is het ook belangrijk rekening te houden met onwaarschijnlijke hoge gehalten, die kunnen leiden tot een correctie door RVO.nl.

ALGEMEEN

Bouwstenen nieuw belastingstelsel

In een uitgebreide brief informeert de staatssecretaris van Financiën de Tweede Kamer over het proces om de zogenaamde bouwstenen en voorstellen voor verbeteringen en vereenvoudigingen van het belastingstelsel te verzamelen. De brief gaat vooral over lopende en nog te starten onderzoeken. In de binnenkort te verwachten Fiscale beleidsagenda 2019 zal de staatssecretaris aandacht besteden aan mogelijkheden om het belastingstelsel nog in deze kabinetsperiode te vereenvoudigen.

Voor de bouwstenen put de staatssecretaris uit de onderzoeksrapporten van de commissies Van Weeghel, Van Dijkhuizen en de Studiegroep Duurzame Groei. Op dit moment lopen onderzoeken naar de regulering van werk, naar toeslagen en een evaluatie van de eigen woningregeling. Later dit jaar wordt gestart met zes nieuwe onderzoeken. Het betreft:

- een toekomstbestendige belastingmix,
- het belasten van inkomsten uit digitale

platforms,

- het belasten van kapitaalinkomsten van aanmerkelijkbelanghouders,
- de toekomst van de vennootschapsbelasting,
- milieubelastingen en grondslagerosie, en
- vereenvoudiging vanuit het perspectief van de uitvoering.

De staatssecretaris wil begin 2020 de bouwstenen voor een nieuw belastingstelsel kunnen presenteren, waarna de politiek de keuzes maakt om het stelsel vorm te geven.

Aftrek dieetkosten

De extra uitgaven die een belastingplichtige doet voor een op medisch voorschrift gehouden dieet zijn aan te merken als uitgaven wegens ziekte, invaliditeit en bevalling. Deze uitgaven zijn niet volledig aftrekbaar maar tot vastgestelde bedragen, afhankelijk van het type dieet.

Iemand claimde aftrek van de kosten van een door een oncologisch verpleegkundige aan zijn echtgenote voorgeschreven dieet. De echtgenote had geen separate dieetvoeding voorgeschreven of verstrekt gekregen, maar moest energie- en eiwitverrijkt eten. De dieetverklaring was niet ondertekend door een arts. De behandelend arts verklaarde dat er geen indicatie was voor dieetvoeding. In navolging van de rechtbank stond ook Hof Amsterdam de aftrek niet toe, omdat niet was voldaan aan de wettelijke voorwaarden voor aftrek.

Hoewel bij de totstandkoming van deze uitgave de grootst mogelijke zorgvuldigheid is betracht, bestaat de mogelijkheid dat bepaalde informatie na verloop van tijd verouderd of niet meer juist is. Dit kan ten gevolge van (aanpassing van de) regelgeving die bekend is geworden na het opmaken van deze uitgave. Voor toepassing in individuele gevallen raden wij u aan contact op te nemen met uw adviseur.

Heidinga Accountants
Zeijerstroeten 26
9492 TD Ubbena

tel.: 0592-291539
fax: 0592-291511

info@heidinga-accountants.nl
www.heidinga-accountants.nl